

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/219/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012900
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123012900.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 23.10.2023, č. k. 8PP/78/2023-42, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.12.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým uznesením podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 67 ods. 1 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol tak, že zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.02.2019, sp. zn. 9Tk/4/2018.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmienkového prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí okresný súd dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu podmienku a splnil aj prvú materiálnu podmienku, nakoľko odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, táto podľa názoru okresného súdu nie je splnená. Okresný súd k uvedenému záveru dospel s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného a povahu trestnej činnosti, ktoré skutočnosti aj v odôvodnení napadnutého uznesenia bližšie rozviedol. Okresný súd mal za to, že náprava odsúdeného a celkové pozitívne pôsobenie na odsúdeného je v súčasnosti možné len počas ďalšieho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmienkovým prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Proti uzneseniu okresného súdu zahlásil, ihneď do zápisnice na verejnom zasadnutí, sťažnosť odsúdený (č. l. 41 spisu), ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu odôvodnil vlastnoručným písomným podaním (č. l. 46 spisu) ako i písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu (č. l. 50-51 spisu).

Okresná prokurátorka sa ihneď po vyhlásení uznesenia vzdala práva na podanie sťažnosti (č. l. 41 spisu).

Vo vlastnoručnom písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdený uviedol, že podáva sťažnosť, ktorú odôvodní po doručení napadnutého uznesenia.

V písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdený prostredníctvom obhajcu namietal (skrátene), že s názorom okresného súdu nesúhlasí. Súd sa stotožnil s názorom prokurátora, že nebola splnená jedna z troch podmienok, potrebných k možnosti prepustenia a to konkrétne s podmienkou druhou a to, že početné predchádzajúce odsúdenia neprispeli k náprave páchatel'a. Mal za to, že splnil všetky potrebné podmienky potrebné k podmienkovému prepusteniu. Možnosť podmienkového prepustenia je možnosť

a nie nárok. Počas odsúdenia musí odsúdený vykonať všetko preto, aby presvedčil svojim správaním vedenie ústavu, v ktorom si vykonáva uložený trest odňatia slobody, aby ten vo svojom posudku uviedol, či svojim správaním, chovaním a prístupom k pravidlám podmienky osvedčil. Riaditeľ ústavu jasne napísal, že ho doporučuje k podmiennečnému prepusteniu. K tomu uviedol, že trest, ktorý dostal, bol vo väzbe, teda 5 rokov spätne, ale hlavne je zahladený. Okrem toho má viaceré odmeny a je stále zamestnaný. Toto nenamietal ani súd. O účelovosti pri tak dlhom treste a jeho tak dlhom pracovnom zaradení nie je možné ani hovoriť. Čo sa týka možnosti ďalšieho pobytu po prepustení, poukázal na to, že bude bývať u svojej matky. Pred nástupom trestu pracoval a zarábala nadštandardne a ani po prepustení s tým nemá problém. Nebol nikdy príživníkom a mal nadštandardne platenú prácu.

V ďalšom uviedol, že súd sa stotožnil s názorom prokurátora, že v minulosti pred odsúdením bol viackrát odsúdený. Poukázal na to, že ani jedenkrát sa nejednalo o nepodmienečné odsúdenie a ani jeden nemal nič spoločné s posledným odsúdením. Všetky odsúdenia boli z mladíckej nerozvážnosti a súd sa s nimi podľa neho podstatne neoboznámil. Nechce v tejto chvíli zľahčovať svoje odsúdenie, to je na iných, ale on drogy nepoužíval k svojmu zárobku. Zo svojho sedemročného trestu má doposiaľ vykonané 5,4 roka. Zastával názor, že je to dosť času na to, aby trest ktorý mu bol uložený, splnil svoj účel. Pri pohľade na predchádzajúce odsúdenia a pri prezentácii prokurátora so zobrazením dĺžky trestu tak ale paradoxne prichádza k situácii, že mu je v podstate odobratá zákonná možnosť požiadať o podmiennečné prepustenie s pozitívnym výsledkom. Mal za to, že jeho predchádzajúce odsúdenia mali na jeho osobnosť vplyv. Teraz, keď má vykonané viac ako tri štvrtiny trestu a po tom, čo je prvýkrát v živote nepodmienečne odsúdený, splnil všetky podmienky, ktoré mu kladie zákon. Zákon nemal na mysli absolútny zákaz možnosti podmiennečného prepustenia tak, ako to vyriekol súd. Zákon je postavený na prevýchove a uvedomení si podstaty odsúdenia a taktiež je zároveň daná možnosť po prevýchove, ktorú posúdi ústav. Bol toho názoru, že všetky tieto skutočnosti spolu s inými dokladmi nastavujú hranicu možnosti umožnenia podmiennečného odsúdenia.

K tomu dodal, že práve u jeho osoby ide o to, že preukázal splnenie všetkých podmienok, ktoré stanovil a mal na mysli zákon. Na stranu druhú, pokiaľ mu súd neumožní podmiennečné prepustenie, druhá možnosť bude až za rok, čo mu v podstate zabráni podanie ďalšej žiadosti o podmiennečné prepustenie. Z týchto dôvodov žiadal odvolací súd aby zrušil prvostupňové rozhodnutie a podmiennečne ho z výkonu trestu prepustil pri stanovení primeranej skúšobnej doby.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že okresný súd po doručení žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd a v celom rozsahu na ne odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd správne konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, teda vykonal pomernú časť uloženého trestu.

Okresný súd tiež správne vyhodnotil, že pokiaľ ide o prvú materiálnu podmienku, túto odsúdený splnil. Vyplýva to z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom bolo uvedené, že správanie a vystupovanie odsúdeného v súčasnom ústave je na požadovanej úrovni, konfliktné situácie nevyvoláva, voľný čas trávi zmysluplne. Odsúdený je pracovne zaradený, pracovná morálka je hodnotená veľmi dobre, podľa potreby sa zapája do činností súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných

priestorov ústavu. Odsúdenému síce bol uložený jeden disciplinárny trest v roku 2018 za porušenie ústrojovej disciplíny, avšak vzhľadom na menej závažnú povahu disciplinárneho previnenia, dlhší časový odstup od neho a skutočnosť, že po tomto previnení si odsúdený vytvoril podmienky pre udelenie 6 disciplinárnych odmiern, potom aj krajský súd zastáva názor, že táto skutočnosť nepredstavuje prekážku pre konštatovanie splnenia prvej materiálnej podmienky. Možno teda konštatovať, že odsúdený plní ciele programu zaobchádzania.

Pokiaľ teda ide o druhú materiálnu podmienku - očakávanie, že v budúcnosti povedie riadny život možno u odsúdeného konštatovať, že táto sa nejaví ani krajskému súdu ako splnená. V prvom rade je potrebné uviesť, že hoci správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je v súčasnosti na požadovanej úrovni, nemožno opomenúť skutočnosť, že napriek skúsenosti s predchádzajúcim výkonom trestu odňatia slobody, odsúdený opätovne porušil záujmy chránené Trestným zákonom. V neprospech odsúdeného v prvom rade svedčí päť záznamov v registri trestov, z ktorého tiež rezultuje, že odsúdenému boli doteraz ukladané tresty odňatia slobody nielen podmiennečné, ale aj trest nepodmienečný, avšak ani možnosť, ktorá bola odsúdenému podmiennečným odsúdením na nápravu poskytnutá, nevyužil a dopustil sa opätovne protiprávnej trestnej činnosti, za ktorú mu bol uložený nepodmienečný trest. V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti a to aj napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý ho v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona mal viesť k vedeniu riadneho života. Z uvedeného tak logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon trestu odňatia slobody) odsúdeného neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody.

V zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Trestného zákona okresný súd správne poukázal aj na povahu trestného činu, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. Krajský súd preto len zopakuje, že odsúdený si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody za spáchanie obzvlášť závažného zločinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že neoprávnene predal, zadovážil, prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku, pričom tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas, organizovanou skupinou a na viacerých osobách. Predmetné odsúdenie predstavuje piaty záznam v registri trestov, pričom v minulosti bol právoplatne odsúdený za spáchanie rôznorodej trestnej činnosti, okrem iného naposledy v roku 2015 za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona. S poukazom na odpis z registra trestov potom možno uzavrieť, že z tohto je zrejmé, že na odsúdeného možno hľadiť ako na recidivistu k páchaniu rôznorodej trestnej činnosti, pretože tejto sa dopúšťal pravidelne a opakovane najmä od roku 2012 do roku 2019, pričom od tohto roku sa odsúdený doposiaľ nachádza vo výkone trestu.

Z predchádzajúceho života odsúdeného teda možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti, nateraz prevyšujú nad ochotou žiť riadny a slušný život, keď možno konštatovať, že ani v minulosti uložené podmiennečné tresty, ako aj nepodmienečný trest sa u neho evidentne minuli účinkom a nevzal si z nich žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času opätovne pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Nanajvýš, krajský súd v tejto súvislosti u odsúdeného poukazuje na menej priaznivú resocializačnú prognózu na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, ktorá taktiež nesvedčí v prospech novej prognózy, že odsúdený povedie na slobode riadny život.

S poukazom na predchádzajúce argumenty vyhodnotil krajský súd sťažnostné námietky odsúdeného ako nedôvodné. K týmto krajský súd v prvom rade uvádza, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu. Na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený sa vplyvom výkonu trestu odňatia slobody polepšil a na slobode povedie riadny život.

Poukazujúc na sťažnostné námietky odsúdeného má krajský súd za potrebné uviesť, že oceňuje aktuálne správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a rovnako aj jeho záujem viesť na slobode riadny život, avšak ani aktuálne pozitívne správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody pre súd nerozptýlilo pochybnosti o tom, či od odsúdeného možno očakávať vedenie riadneho

života v budúcnosti. V danom smere krajský súd pripomína, že je pravdou, že každá osoba si v živote zaslúži dostať šancu na nápravu chýb, ktorých sa dopustila v minulosti a na preukázanie, že jej zlyhanie bolo ojedinelé a už sa nebude opakovať. Avšak odsúdený A. B. dostal zo strany spoločnosti, resp. súdu možnosť preukázať, že poskytnuté šance na vedenie riadneho života v podobe podmieneného odsúdenia na jeho nápravu postačujú. Žiaľ, nestalo sa a odsúdený sa opätovne dostal do rozporu so zákonom, čo nasvedčuje tomu, že na nápravu odsúdeného a uvedenie si negatívnych dôsledkov jeho konania zjavne nemal vplyv žiadny z uložených trestov, dokonca ani predchádzajúci výkon trestu. Sťažnostný súd teda nemá v osobe odsúdeného záruku, že sa opätovne nedopustí protiprávneho konania a bude na slobode viesť riadny život.

K tomu treba dodať, že posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Podmienené prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

Ak aj odsúdený v sťažnostných námietkach poukázal na odporúčanie riaditeľa ústavu k jeho podmienenému prepusteniu, k tomu krajský súd uvádza, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a odporúčaním (návrhom) riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávanom hodnotení, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmienené prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ odsúdený v sťažnosti namietal, že trest, ktorý dostal, bol vo väzbe, teda 5 rokov spätne, je zahladený a podobne, k týmto námietkam má krajský súd za potrebné uviesť, že materiálnu podmienku možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 2 Trestného zákona je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017) ako i prihliadať na charakter a povahu spáchanej trestnej činnosti. Inak povedané, podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, pričom takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015, 4 Urtos/9/2019) aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti. Táto však v prípade odsúdeného jasne indikuje jeho sklony k páchaniu rôznorodnej trestnej činnosti. Ak odsúdený poukazuje na uplatnenie inštitútu zahľadania v niektorom prípade, čo znamená, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, tak v tomto prípade daná okolnosť nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahľadanie odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia totiž zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, nie však aj samotná skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin a bol zaň právoplatne odsúdený, keďže aj zahladené odsúdenie dáva obraz o osobe odsúdeného a jeho sklonoch páchať trestnú činnosť a oprávňuje súd skúmať existenciu očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po jeho prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 5. júna 2019, sp. zn. 6Urtos/1/2019).

Napokon ak aj odsúdený v sťažnosti poukázal na to, že posledný skutok spáchal 5 rokov spätne (v roku 2015), k tomu krajský súd uvádza, že dĺžka času, ktorý uplynul od predmetného skutku, nezakladá relevantný dôvod pre vyhoviecie jeho žiadosti o podmienené prepustenie. Odsúdený dokonca ani pred spáchaním skutku, za ktorý bol právoplatne odsúdený v roku 2015, nevedol riadny život, nakoľko sa predtým opakovane dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený, čo neguje tvrdenia odsúdeného, že už pred nástupom viedol riadny život.

Nemožno tiež prisvedčiť sťažnostnej námietke, v ktorej odsúdený poukázal na to, že súd sa stotožnil s názorom prokurátora, že v minulosti pred odsúdením bol viackrát odsúdený, pričom ani jedenkrát sa nejednalo o nepodmienené odsúdenie. Naopak z odpisu registra trestov odsúdeného je zrejmé, že odsúdenému bol už v minulosti uložený aj nepodmienený trest odňatia slobody za spáchanie trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona (právoplatné odsúdenie Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 24T 5/2015), ktorý si vykonal 08.12.2018.

Pokiaľ odsúdený poukázal vo svojej sťažnosti na to, že má zabezpečené bývanie u svojej matky, pričom pred nástupom trestu pracoval a zarábala nadštandardne a ani po prepustení s tým nemá problém, k tomu krajský súd uvádza, že ide nepochybne o skutočnosti vytvárajúce predpoklady, ktoré by mohli spolupôsobiť ako priaznivé faktory, avšak dané skutočnosti nie sú v kontexte už vyššie uvedeného dostatočné na to, aby súd žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Naopak, z histórie správania sa odsúdeného možno vyvodíť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti prevažujú nad ním prezentovanou ochotou žiť riadny a slušný život. Vzhľadom aj na povahu spáchanej trestnej činnosti (§ 66 ods. 2 Trestného zákona) ako i jeho trestnú minulosť, v zmysle ktorej sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, súd nedôveruje odsúdenému do takej miery, že skonštatuje, že v prípade podmieneného prepustenia bude viesť na slobode riadny život. Preto to, že má odsúdený zabezpečené bývanie a príjem po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tomto prípade rozhodujúce, keďže odsúdený nesplnil všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Za daného stavu veci krajský súd uzatvára, že osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatel'a, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Preto krajský súd v celom rozsahu zdieľa názor okresného súdu, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ani s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Nejde pritom o situáciu, že by návrh na podmienené prepustenie odsúdeného bol zamietnutý výhradne len na základe trestnej minulosti odsúdeného. Krajský súd totiž predmetný záver vyslovil po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov, teda nielen s poukazom na kriminálnu minulosť odsúdeného, ale reflektoval aj na správanie sa odsúdeného počas pobytu vo väzení, no zohľadnil tiež vyššiu závažnosť spáchanej trestnej činnosti, za ktorú je vo výkone trestu a tiež výsledky kvalifikovaného prognózovacieho nástroja (Crime Risk Assessment), ktorý ustálil, že resocializačná prognóza je na základe stredného rizika recidívy menej priaznivá.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.